

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Gevestigd te 's-Gravenhage

Kon.Goedgek. 22.2.1956

ODV-GROEP HILVERSUM

m 178

Secretariaat: Heuvellaan 11, Hilversum. Telefoon 02150 - 10481

Een x in de kantlijn betekent de vraag.
Een - in de kantlijn betekent het antwoord.

⁰⁵
Hilversum, juli 1976

Goedenavond vrienden,

Dit is mijn schuld niet. Ook verder zijn wij niet alwetend of onfeilbaar en ons onderwerp vanavond is

BESTRIJDING VAN HET DUISTER IN DE SFEREN EN ELDERS.

Nu is natuurlijk de vraag: Wat is duister? Als je het goed bekijkt is duister afwezigheid van licht. Afwezigheid van licht bestrijden kun je alleen doen door licht te brengen. Heel veel mensen stellen zich de strijd tegen het duister in de sferen ongeveer als volgt voor: Een lichtende geest grijpt een knuppel, gaat achter een duistere geest aan en ranselt die tot hij bekeert is of voorlopig in de diepste duisternis geborgenheid aan het zoeken is. Dat is natuurlijk kolder.

Wanneer wij iemand bezig is met zaken, die wij duister noemen, dan kunnen we twee dingen doen. We kunnen de persoon direkt benaderen. Dan moet hij ons aanvaarden, want als hij dat niet doet, ja dan zijn we nog net zover als voordien. Maar werken met duisternis betekent ook iets anders. Het betekent, dat je eigenlijk werkt door de afwezigheid van licht, die je eigen persoonlijkheid kenmerkt, uit te dragen om je heen. Je maakt het dus minder licht om je heen. Nou en dan bestaat er natuurlijk maar één oplossing. Je zorgt dat er in die omgeving een hele hoop licht komt, zo goed mogelijk. Op aarde kan licht bijv. zijn helderheid. We maken dingen duidelijk, die verborgen zijn gebleven. We inspireren de mensen, waardoor ze juist reageren. Op die manier wordt het duister inderdaad bestreden.

In een sfeer, dan kun je alleen maar zorgen, dat op alle delen van het bestaan, of moet je zeggen niveaus van bestaan, waar het duister niet oppermachtig is, zo veel mogelijk licht ontstaat.

Laat me u maar een paar voorbeelden geven, want anders wordt het helemaal een vervelend betoog. Stel u voor, dat ik naar een duistere wereld wil gaan, want er is iemand waarin we een zekere vatbaarheid voor licht, voor waarheid hebben gevonden. Wanneer je daar komt, dan zit je natuurlijk ook in het donker. Dus wat doe je. Je steekt je licht op. Je probeert je uitstraling zo sterk mogelijk te maken, en natuurlijk komen er dan een paar duisterlingen, die weigeren hun licht op te steken en die gaan weg. Maar degeen, die dat licht kan aanvaarden, die speelt er op in, die gaat zijn eigen bestaan anders zien. Hij ziet samenhangen, die tot op dat ogenblik verborgen zijn gebleven. Zo iemand kun je dan meenemen. D.w.z. je brengt hem naar een wereld, waar het misschien niet helemaal licht is, maar waar hij dan net zo met zichzelf nog kan bestaan zonder voor zichzelf weg te vluchten. Nou stel dat ik er zo een paar gehaald heb. Zet je dat ploegje bij elkaar. Dan zeg je, kijk jongens jullie denken nou dat het nou heel erg mooi is, maar het is nog niks. Want, kijk zo is mijn licht in werkelijkheid. En dan laat ik iets zien van mijn eigen wereld. Nou, de handjes die ze niet hebben, slaan ze voor de oogjes die ze ook niet hebben, om het niet te zien. Dat is gegarandeerd. Maar altijd eventjes, weet u wel zoals kinderen ook doen, of dames die een ramp zien, die doen dat ook zo. Die kijken zo tussen de vingers door, dat je gauw niets kunt zien als je niet durft. En dan zeggen ze, ja er zit toch wel wat in. Op dat ogenblik beginnen ze eigenlijk iets van zichzelf achter te laten. De begrenzingen, de remmingen. De mensen denken, duister dat is iets doen wat niet mag. Ik kan mij zo echt voorstellen, dat het nog niet zo lang geleden, tenminste op aarde was er een pastoor, die dat het diepste duister dat kon je in een gemengd zwembad vinden. Nou ik weet niet /meende, waarom, maar hij had een heel bijzondere visie kennelijk op het menselijk geslacht. Maar hoe het ook zij, u denkt soms oorlog is duister. Dat is maar betrekkelijk. Oorlog is duisternis op het ogenblik, dat er een absolute verdwazing ontstaat. Maar wanneer er een verdwazing aanwezig is, en er ontstaat een oorlog waardoor deze teniet wordt gedaan, dan is die

178

...../.....

die oorlog vanuit ons standpunt lichtend. Er wordt besef gegeven, openheid, een nieuwe waarheid komt binnen het bereik van de mensen. Dus dat is licht. En dan vindt u het waarschijnlijk heel erg eigenaardig, dat de geest dan probeert om het helxpen die oorlog inderdaad nog eens eem beetje beter te maken. Aan de andere kant staan we ook klaar om iedereen die overgaat op een manier die eigenlijk ook liever niet gewenst is, dat hij wordt afgehaald, dat dat zo veel mogelijk in orde wordt gemaakt natuurlijk. Want je kunt niemand het slachtoffer laten worden daarvan.

Het strijden tegen duister betekent het strijden tegen alle beperkingen, waardoor bewustzijn van de werkelijkheid verkleind wordt of zelfs tenietgedaan. Nou iedereen kan dat geloof ik zonder meer accepteren. Of niet?

x Ja behalve wat u zei over de oorlog. Dat kan ik niet begrijpen.

- Neen, het is ook heel begrijpelijk, als ik even af mag wijken. Kijk, voor een oorlog daar zeggen jullie, er is een hele hoop geweld, er is een hele hoop lijden. Dat is verschrikkelijk. Maar nu moet u het van onze kant bezien. Het is een lesuurtje. Dat lesuurtje is vervelend. Er zijn een paar stinkbommen ontploft. De meester heeft gezegd alles dicht, ramen en deuren en maken jullie voorlopig maar sommen. Erg vervelend! Als het uur afgelopen is, gaat de klas open en ben je de stank kwijt. Een oorlog kan erg vervelend zijn, maar als het leven voorbij is, dan zit je eigenlijk pas in de werkelijkheid. Want dan ben je al je kwalen kwijt en al je ellende. En dan, wanneer je kunt aanvaarden dat die strijd niet zinvol was in één bepaald politiek systeem of in wij moeten winnen of wij willen hebben, maar dat het gewoon een kwestie was van verbreken van beperkingen, dan zit je in het licht. En ik denk niet dat iemand daar wat op tegen kan hebben dan. Voor u is oorlog een verschrikking. Ik geef het graag toe, maar die oorlog is iets wat voor de mensheid noodzakelijk is. Strijd op zichzelf kan erg goed zijn. Wanneer wij denken aan hetgeen gezegd werd tot Johah dat hij strijden moest met heel zijn wezen voor de dingen, waarin hij geloofde, zelfs wanneer hij er aan ten gronde zou gaan, ja dan zijn de mensen geneigd om te zeggen, nou hij zal wel gek zijn. Het verandert toch niet. Dat is de raad, die hij van de goden kreeg. Als wij op een gegeven ogenblik moeten strijden voor ietswat belangrijk is, dan is dat intreden in een nieuwe werkelijkheid, een grotere werkelijkheid. Het is het verdrijven van duister.

Als er geen strijd was geweest, dan waren er nog steeds twee mensen op aarde, Adam en Eva. Die waren nog voortdurend bezig om namen te verzinnen voor de dieren. Dan zou de wereld misschien wandelen met God, maar ze zou niet weten wat God is en wat er bestaat in variatie van erkenning t.a.v. God. Het paradijs is trouwens maar een mythe, dat weet u ook. De mens heeft altijd moeten strijden en het hele leven is een strijd. Zelfs wanneer je een symbiotische verhouding hebt door verschillende soorten van leven, dan impliceert dit dat de ene soort de ander verslindt. Als ik denk aan uw veestapel, die u verzorgt, die dank zij u zich uit kan breiden en leven, dan is dat toch een soort symbiotische verhouding, want u verdient uw voeding aan datzelfde vee. Maar dat vee wordt geslacht en wordt opgegeten. Dat hoort er ook bij. Dan kun je wel zeggen, ach die arme beestjes, maar als die arme beestjes niet gehouden zouden worden, dan zouden ze er niet zijn of ze zouden heel gauw kreperen.

Vooruitgang is altijd iets, waarbij voor de mens geweld mee gemoeid is. En dat u zegt, och oorlog ik kan er niet in geloven dat het goed is, dan kan ik dat vanuit een menselijk standpunt wel volgen, maar ik kan het alleen niet onderschrijven. Want wat is bij ons wanneer we strijden tegen het duister eigenlijk aan de hand. Dan breken wij oude bestaande zaken open. We vernietigen iets; iets wat er niet behoort te zijn omdat het niet essentieel is. Maar dacht u niet, dat iemand die in het duister leeft en die komt kijken en dat licht ziet wat één van ons uitstraalt daar, dat die dit niet als een enorm wrede aanval, als een verstoring van zijn wezen en waardigheid ervaart? Maar als die er niet is, kan hij nooit bewust worden. Strijd tegen de duisternis, dat is niet zoetelijk bidden. U zult kreperen op zijn tijd en herrijzen en desnoods weer kreperen.

U zit het altijd zo mooi te vertellen. Jezus is gestorven voor de mensheid, voor de zonde der mensheid. Nu moogt u daarvan geloven en denken wat u wilt, maar dat grijpt de mensen aan. Dan zeggen ze, dát geloven wij. We geloven dat het nodig is, dat iemand sterft opdat anderen kunnen leven. Wat is er nu weer voor een stunt uitgehaald, was het gisteren of zo in ieder geval kortgeleden, dat is ook hetzelfde. Die hebben ook geredeneerd, beter de kans te lopen dat er een paar sterven dan alles te laten zoals het is, want dan gebeurt het zeker verkeerd.

Oorlog, rampen, zeker ze hebben een rol. Wanneer je ziet hoe de Witte Broederschap bezig is om de aarde soms te zuiveren van wat ze ziet als duistere invloeden, dan is dat een hele geestelijke beweging, die probeert om allerhand stralende vormen uit de astrale sfeer af te breken, als het ware. Strijd. Niet de persoonlijkheid vernietigen, maar de uitingsmogelijkheid, de beheersing, de macht op anderen vernietigen.

En ja, dan zijn er ook vaak wat u natuurgeesten noemt, bezielende entiteiten die geen menselijke vorm kennen. Die zijn er ook bij aanwezig en die absorberen ook van alles, die verwerken het ook. Maar dacht u, dat degenen, die daardoor hun eigen macht, hun mogelijkheid om te beleven, om zichzelf nog eens een keer waar te maken of om die mensheid, die ze haten, te laten lijden, dat die het prettig vinden als hun die mogelijkheid ontnomen wordt? Dat is ook een soort oëlog. Dat is niet alleen maar heel vriendelijk, broeder u doet verkeerd. Dat moet u trouwens hier op aarde maar eens proberen, dan weet u wat het gevolg is. Als u hier een of andere jonge man of zelfs jonge dame ziet, die gekke dingen doet, dan moet u dus niet ingrijpen direkt, of wat, maar u moet er naar toe gaan en heel vermanend -zeggen: U doet verkeerd. Dan moet u eens kijken wat u terugkrijgt. M.a.w. met een eenvoudige vermaan is het niet te doen. Wanneer iemand in het duister zit en u wil er hem uithalen, dan is dat een gevecht. Een gevecht ook voor een deel met hemzelf, maar omdat hij het licht begeert, aanvaardt hij de pijn, de slagen, die er mee gepaard gaan als het ware. Maar iemand, die dat niet wil, die vlucht weg. En die komt terug met veel groter geweld, want hij zegt, ik zal dat licht vernietigen. Maar zolang die ander niet gered is, blijf je daar staan als entiteit uit de x lichtende sfeer en je blijft je licht uitstralen. En als je het alleen niet af kunt, dan geef je een seintje naar boven en zeg je, kom me eens een handje helpen, want er is hier een moeilijkheid. Dan is er een enorme botsing tussen licht en duister, geloof dat maar.

Maar hoe kun je anders het licht laten winnen? Dat moet u mij eens vertellen. Zeker, alles heeft zijn zin, alles heeft zijn plaats, ook het duister. Er is niets zo slecht of het heeft een goede kant. Maar zolang die goede kant iets is, wat voor mij negatief is, moet ik die negatieve zijde zelf vermijden en als men mij dat negatieve op wil leggen, dan moet ik mij daartegen verzetten. Dat is toch duidelijk. En ja, dan zijn wij over het algemeen nog heel erg lief en vriendelijk. Wij hadden uiteindelijk op een gegeven ogenblik het gevoel, dat er bepaalde dingen moesten veranderen op aarde. En nou was dat toevallig, heel toevallig tegen een oorlog. Dat was met die Vietnam-oorlog. Kijk eens, we wisten heel goed dat daar een grote ellende was, en die ellende kon, wanneer ze verder ging, geen positieve ontwikkeling meer opleveren. We wisten ook, dat die oorlog doorgezet zou worden zolang bepaalde personen er vele miljoenen voor over hadden om die oorlog verder te laten gaan. En wat moet je dan doen? Dan moet je dus zorgen, dat er iets aan het rollen komt. En dus begonnen we met iemand, waar toch al een hoop mensen een beetje een hekel aan hadden, en we maakten die er op attent, dat er een paar vreemde dingen waren gebeurd. En die maakten toen als vanzelf weer bepaalde autoriteiten er mee bekend, dat er iets verkeerd was. En toen besloten ze zelf iets verkeerd te gaan doen. Ze noemden zichzelf de loodsgieters, die dat moesten doen. Enfin ze goten verkeerd. Ze hadden hun kruut verschoten en alleen hun lood over en het eindresultaat was, dat ook de gehele Vietnam-situatie met zijn belangen teniet werd gedaan. En nou hoor ik mensen denken, maar nou zijn het communisten. Dat zijn godloochenaars. Interesseert ons wat. Kijk eens, als je dood gaat, kom je toch wel tot de conclusie, dat er meer is dan je hebt gedacht. Dus daar hoeft je niet bang voor te zijn. Maar mensen moeten leren om samen te werken, samen te leven en constructief te denken en of we dat nou doen in een christelijke, een liberale of een godloochenende gemeenschap, dat maakt niet uit. Of we nemen een generaal, waarvan we weten dat hij iets te veel weet, en we zorgen dat hij iets te veel drinkt, dan weten anderen dat hij te veel gedronken heeft en daarom te veel heeft gezegd van wat hij wist. Zo gaat dat. Of we laten iemand op het juiste moment diarree krijgen of zo iets.

U lacht daar om, maar dat is namelijk iets wat betrekkelijk eenvoudig te veroorzaken is, een buikkrimp. Dat kan dus grote veranderingen teweegbrengen. Kijk, wanneer er over een bepaald iets gestemd moet worden, dan kunnen 2 of 3 stemmen soms verschil uitmaken. Nou 2 of 3 man, die op elkaar trappelend staan te wachten bij die ene deur zijn dan voldoende.

Maar kan dat zo gemakkelijk dan?

Buikkrimp veroorzaken, dat gaat nogal gemakkelijk ja. Dan is nl. zo. Wij hebben energie, een bepaalde vorm van energie. En nu is het zo, dat het maagzuur, wanneer het dus in darm terecht komt, dat kan bij een te hoge concentratie een plotselinge krampwerking geven. Die krampwerking geeft dan weer een overvloedige bewegingsaktie van de darm, en dit betekent ook dus dat meer dan normaal verwerkte stoffen worden afgestoten. Dus je hebt er nog aardig werk aan ook. Dat is iets, dat kun je doen. Nou een entiteit van mijn kwaliteit kan dat doen in een ongeveer 7 à 8 minuten van uw tijd. Dus het gaat betrekkelijk vlot, tenminste totdat die kramp er is. De rest duurt langer. Het is dus gewoon een kwestie van werken met die maagzuurafscheiding, en er zit nog een handigheidje bij. Dat heeft te maken dus met de processen van de darm zelf. En dat is dan een reactie van de darmflora op het zuur, om precies te zijn.

Goed, wanneer je dat dus doet, kun je er heel veel mee bereiken. Maar wanneer wij zouden gaan zeggen: Dit is de enige waarheid, dus moet die op aarde domineren. Dan zouden we het duister brengen en geen licht. We kunnen dus niet zeggen, dit mag niet en dat mag wel.

4

Oh, je kunt je mening kenbaar maken. Maar dat is weer wat anders. Een kennis van mij heeft eens gezegd. Ja, de paus heeft het aardig ver gebracht. Jezus had één ezel nodig om Jeruzalem binnen te komen, maar hij heeft er 48 nodig om in statie de St. Pieter binnen te komen. Hè, ik bedoel maar de man heeft soms kwaliteiten - het is gelukkig een beetje verminderd - maar hij heeft soms kwaliteiten waar je dus wel eens wat over wilt zeggen.

Je kunt heel rustig op een gegeven ogenblik duidelijk maken, dat die mensen die zo precies weten wat God wil, alleen weten wat zij zelf willen dat anderen van hen aanvaarden maar niet wat God wil. Dat mag je dan ook zeggen. Maar je mag niet zeggen, dat die mensen niet op die manier mogen leven. Wij zeggen altijd, kijk iedereen moet het recht hebben om te leven zoals hij zelf denkt dat het goed is. Maar er is wel één voorwaarde. Hij mag niemand anders tegen zijn wil dwingen op die manier te leven. Elke mens moet vrij zijn. Elke mens moet zijn eigen innerlijk, zijn geestelijk inzicht kunnen omzetten in een eigen manier van ervaren, een eigen bewustwording. En wanneer we die bewustwording op de een of andere manier gaan afremmen, wanneer we een bepaalde manier van denken proberen te voorkomen of te verbieden, wanneer we proberen om de mensen bepaalde gewoonten te verbieden, wanneer we mensen bepaalde dingen, die zij zouden willen doen, gaan verbieden, en dit zonder dat anderen daar in feite schade van zouden hebben, dan hebben we te maken met het grootste duister wat er is.

Weet u, ik vind het altijd zo vreemd, u oordeelt aan de hand van de verschijnselen. Als je de mensen hoort, dan zeggen ze, goed, het nazisme was slecht want het had concentratiekampen. Dat is alleen maar een nevenverschijnsel. Dat zien we overal weer. Neen, het verkeerde daarvan was het aankweken van een superioriteitswaan, die bepaald gaat met blindheid voor de werkelijkheid van de wereld. En al die andere gevolgen, die daar bij komen, zijn eigenlijk geestelijk gezien minder belangrijk. Het is die mentaliteit, die anderen wil belletten zichzelf te zijn, die je moet aanvallen en doorbreken. En dat doe je dan ook.

Maar ja, waar ben ik ondertussen terecht gekomen. Ik moest jullie vertellen hoe we dat doen in de sfeer en daarbuiten. Nou ja, iets heb je er in ieder geval wel van opgestoken. Kijk, het wordt even theorie en dat moet je me maar even vergeven. Niet met arsenicum; ik heb er geen last van maar het is zo vervelend voor het medium. Eh, God is in alle dingen en alle dingen zijn deel van God. Er is één God, maar de kracht van die God openbaart zich in alles wat bestaat, wat ooit kenbaar zal zijn. Dan is het niet alleen één bepaalde denkwijze of leefwijze, één ras, één leer of wat anders waar God in is. Dan is God overal. Het is krankzinnig als je het zo zegt tegen de mens, maar God kwaakt met de kikker, eet kikkers met de ooievaar, praat over de ooievaar met de mensen, hij laat de sterren rondwervelen maar is ook nog even bezig met een atoom. Dat is allemaal zijn kracht. Licht is het besef van deze kracht. Het is duidelijk, dat wij de gehele kosmos ~~we~~ niet geheel kunnen overzien; dat zullen we misschien nooit kunnen. Maar is het even zeer duidelijk, dacht ik, dat hoe meer wij begrijpen dat alles ergens toch één geheel vormt, dat wij dichterbij komen bij de waarheid, bij God. Dat noemen wij meer licht hebben. Een duister noemen we dus alles wat verdeeldheid schept, dat probeert illusies te stellen in plaats van feiten, dat probeert - hoe moet ik dat zeggen - dat probeert de werkelijkheid weg te praten, hetzij door een eeuwig zaligmakende leer of door een zg. polarisatie. U weet wat polarisatie is, hè. Dat is het zo ~~we~~ opvoeren van de tegenstellingen, dat je een karikatuur kunt maken van de werkelijkheid op grond waarvan je jezelf beter kunt voordoen dan je bent. Goed. Nu zitten wij dus met óns besef van God. Ons licht. Dat wil niet zeggen dat er geen ander licht is, dat God niet meer is dan wijbeseffen. Daarom mogen wij de vrijheid van een ander niet aantasten. De persoonlijke vrijheid van denken, van leven, van zoeken, van voortbestaan, van incarneren, van elk individu moet gerespecteerd worden. Je moogt en kunt niemand helpen tegen zijn zijn. Maar je mag wel voorkomen, dat iemand de vrijheid van anderen beknot. En daarvoor mag je dan elk middel gebruiken, dat aanvaardbaar is voor degene die beknot wordt en een redelijke bewustwording belooft, een redelijk gevolg in de richting van minder beknotzijn.

Ons hele strijden is dus eigenlijk gebaseerd op het voorkomen van een overmatige beïnvloeding van anderen. Hoe vreemd het ook moge klinken.

Dan zijn er mensen, die zeggen, hebben jullie dan geen hekel aan ..... En dan komen er, of zoals sommigen zeggen 'De hoer van Rome'. Ja nu vind ik dat de paus daar heus de leeftijd niet meer voor heeft, maar goed .....

x Het geslacht ook niet.

- Inderdaad, ofschoon dat tegenwoordig vraagwaardig schijnt te zijn.

Kijk, als die paus gelooft, dat hij goed doet, dan moet hij dat doen. Alleen mag hij niemand proberen bang te maken met de hel als hij niet doet wat hij goed vindt. Ik geloof dat een kerk, of een groep, of een genootschap het recht heeft om tegen een ander te zeggen, hoor eens, je hoort er hier niet bij. Ga maar ergens anders naar toe. Maar ik geloof niet, dat iemand het recht heeft om te zeggen, jij bent een verwoorpene, jij bent slecht, jij deugt niet, want jij doet niet wat wij goed vinden.

...../.....

In de sferen is dat vaak gemakkelijker, omdat je daar onwillekeurig steeds met eenlingen te maken krijgt. Daar is helpen, lichtbrengen, altijd op een harmonie gebaseerd, een respons. Wanneer ik ontdek, dat een ander gedachten heeft of een behoefte heeft, waarop ik kan reageren, dan is er tussen ons een band, maar dat is een eenling, die zo denkt, meestal. Een enkele keer een kleine groep, maar dat is toch nooit alles wat in het duister leeft. Dan help ik degeen, die door zijn eigen uitstraling reeds te kennen heeft gegeven, dat hij die hulp behoeft. Ik help hem totdat hij zijn wans waar heeft gemaakt. Daarna laat ik hem zien wat zijn resultaten zijn en ik laat hem met rust. Wil hij verder gaan, dan kan hij het vragen. Dan help ik hem. Wil hij het niet, dan kan hij teruggaan naar het duister of waar hij maar wil. Dat is zijn zaak, niet de mijne.

Dat is iets waar een hele hoop mensen natuurlijk op vallen. Polarisation dat is altijd een religieus iets geweest ook. Of het nu Osiris en Seth zijn, die in duel gewikkeld zijn, of dat de Heer voortdurend in strijd is met de Duivel. Het maakt weinig verschil uit. Wanneer we een eenheid aanvaarden, dan moeten we ook aanvaarden, dat die eenheid niet beantwoordt aan onze normen alleen. Er zullen meer zaken zijn. Er zijn plantjes, die vliegen vangen. Dat is voor de vlieg niet prettig. Nu zijn er weer andere dieren, die die plantjes toch nog wel consumeren. Ik vraag me af waarom. Goed, er zijn dus wezens, die dat doen. Dat is voor het plantje niet prettig maar voor het dier weer wel. Begrijpt u wat ik bedoel? Als het naar de mens ging, ach u hebt nu voortdurend mooi weer. Er zijn mensen, die hebben gezegd, als ik het nou eens te zeggen had, bouwvakervakantie altijd mooi weer. Ik weet niet waarom hoor, maar goed. Dan hebben ze het. Dan moet je ze eens horen. Begrijpt u wat ik bedoel? Je kunt niet zeggen één ding is goed en het andere ding is niet goed. Het is altijd de wisselwerking. Leven zonder dood zou niet goed zijn. Dood ~~en~~ waar geen leven op volgt, zou niet goed zijn. Maar waar leven in feite een vorm is van sterven en dood een vorm van geboorte, van leven, dan wordt de perfectie benaderd. Dat eten en worden gegeten lijkt wreed, maar wanneer je beseft dat de essentie van de vorm altijd blijft voortbestaan, dan is die ~~w~~ wreedheid er niet meer, dan is het eerder een ervaringsspel, een soort rollenspel waarin menig ego zich bewust wordt van zijn eigen gebondenheid met het geheel.

En dan vinden wij het ook helemaal niet zo erg als er omlig is op aarde. We vinden het ook helemaal niet zo erg wanneer het eens een keer slecht gaat. Natuurlijk als het al te slecht gaat, krijgen wij het weer druk. Als het een rustige tijd is, staan ze bij ons in queueën om te kijken wie ze af kunnen halen. En als het eens een keer zo'n drukke partij wordt - er gebeurt wel eens een ramp of zo - nou ja, dan kun je gewoon niet kijken wat je af wilt halen, dan is het naar beneden helpen wat je kan, hup naar boven neer smijten, en de volgende.

x Drastisch.

- Ja, en drastisch. Ik probeer u alleen maar simpel en zo menselijk mogelijk te laten zien wat er aan de hand is. Strijden tegen het duister? Natuurlijk moeten we strijden tegen het duister. Duister, dat is de grens waar je niet overheen kunt. Duister, dat is het geloof, dat je blind maakt voor een deel van de werkelijkheid. Duister, dat is de angst waardoor je weet dat juist is en niet durft doen. Dat zijn de dingen, die wij bestrijden. Zeker, en dan kan dat via een lichte darmingreep of middels een glas te veel en wat inspiratie soms aardig werken. Maar eigenlijk is er altijd weer een mens, die je probeert te bereiken. Die mensen denken dan, ach die geest die komt nu eventjes de ellende weghalen. Maar waarom zouden we? Het is uw ellende. Het is een deel van uw bestaan. Wanneer u dat bestaan zo kunt verwerken, dat het geen ellende meer is, dan zal het veranderen van betekenis of verdwijnen misschien zelfs in de vorm, waarin het bestaat. Dat is uw zaak. Maar op het ogenblik dat die ellende het u onmogelijk maakt de wereld te zien waarin u leeft, dan moeten we er zijn om éven die ellende te doorbreken.

Onze strijd tegen het duister in de sferen en daarbuiten is een voortdurende strijd tegen de begrenzingen, waardoor het leven probeert zich te isoleren van een goddelijke werkelijkheid, die alles omvat. Als u daar iets op te zeggen hebt, kunt u het doen.

x U zegt, als ik het goed begrijp, duister zonder licht is niet goed maar als ik u ook goed begrijp is licht zonder duister ook niet goed. Betekent dat, dat ....

- Het kan niet volledig zijn, neen.

x Betekent dat dat er een voortdurende wisselwerking blijft bestaan?

- Het is zo, dat licht pas beseft kan worden daarnaast een fase van niet-licht bestaat. En wat niet-licht is beseft je pas wanneer je licht hebt gezien.

x Jawel, maar als ik het relateer aan wat u zei over dood zonder geboorte en geboorte zonder dood ....

- Het is een voortgang, inderdaad.

x En is dat met het licht en het duister ook?

- Licht en duister naast elkaar, ja. Het is dus zo, duister is een begrenzing. Maar op een gegeven ogenblik is een begrenzing zo dik, zo intens geworden, dat je er uit barst, en dan krijg je dus de mens die gaat tot in de uiterste chaos, dat is de uiterste zelfbeperking van duisternis. Dan verliest hij zelfs zijn besef van de grenzen, .../.....

verliest daardoor zijn bewuste begrenzing t.a.v. kosmos en wordt weer deel van het geheel van de kosmos, wat licht betekent. Dus het is niet zo, dat er ooit iets volledig verloren gaat. En wanneer je tot het hoogste licht gaat, dan kan dat niet zonder het diepste duister te aanvaarden. Het is een heel gek ding. Ik geloof dat de christenen het nooit begrepen hebben. Hè, die hebben in hun credo nl. staan 'Die nederdaalde ter helle en den derde dag herrezen is uit den dode'. Waarom is hij nou naar de hel toe? Het was zo'n goeie vent! Was dat nou een straf of was dat een erkenning? Was het duister de hel? Eigenlijk niets anders dan een aanvaarding van de tegenstelling, gepaard gaande met de uitspraak tegen Magdalena: 'Beroer mij niet want ik moet nog ingaan tot het huis mijns vaders'. Ja tegenwoordig is het misschien wat moderner gezegd, maar het zal wel op hetzelfde neerkomen. Weet u als die bijbel hip wordt, kan ik er geen weg meer in vinden, maar de grondwaarden zullen wel gelijk blijven. Wanneer u dat begrijpt, dan zult u zeggen, wanneer zelfs de grootste meester het duister moet aanvaarden om het licht te kunnen beleven, zou het dan voor ons anders zijn? Het is de versmelting der dingen. Licht en duister zijn in hun absolute vorm de grenzen van de kenbaarheid. Waar het licht te fel wordt, daar kan het bewustzijn niet meer waarnemen, daar is een blind, en aanvaardt het als duister.

Daar waar het duister te groot is en geen waarneming meer is, hebben we dezelfde toestand. Alleen daartussen, daar is de kenbaarheid. Daar ontstaat vergelijkingsmogelijkheid. En dat is het spel van ons bewustzijn en ons besef. Maar we zijn deel van licht en duister. In ons is het duister zo goed als het licht, maar de synthese van beide is meer, het is de godserkenning. Dat probeerde ik duidelijk te maken en dat impliceert zolang er een bestaan is dat ook maar in de verste verte uitdrukbaar is in de termen waarover wij nu kunnen beschikken, zal er altijd een wisselwerking zijn van licht en duister.

x Ja maar bij een godsbeeld is er ook geen satan, want als god alles is, is er licht en duister tegelijk?

- Inderdaad. En zo kun je dus zeggen, dat satan één van de beelden is, die de mens zich heeft gemaakt van de god, die hij niet begrijpt. Volledig juist.

Had u nog wat te beweren t.a.v. het onderwerp of wilt u gaan pauzeren? U zegt het maar.

x Acht u het mogelijk om via de moderne communicatiemogelijkheden, zoals radio en televisie, een programma te maken waarbij je bij een grote groep mensen tegelijk een gordijntje kan opentrekken?

- Nou in Nederland lijkt me dat dan wel een programma in zeer vele afleveringen te worden, want de Nederlander is nl. iemand die zodra een ander een gordijn opendoet, het zijne dichtdoet opdat niemand zal zien dat hij kijkt.

x Maar je kunt het geruisloos doen.

- Je kunt proberen het geruisloos te doen, ja. En ik geloof dat het geruisloze, of je dat nu doet met radio, t.v. of een andere manier, eigenlijk is dat je de mens die illusie laat, dat hij zich amuseert, dat er geen strijdigheid is. Je laat hem lachen om iets, dat hij eigenlijk wel heilig acht, maar in dit verband mag hij wel lachen want het is zo leuk. Je kunt meer gordijntjes openmaken door de mensen het gevoel te geven dat ze zich amuseren, dat het eigenlijk een spontaan gebeuren is zelfs, dan door hen te beleren. Als je mensen beleert, dan luisteren of ze horen wat ze al geloven en als ze dat menen gehoord te hebben, krijg jij gelijk. Maar het verandert weinig of niets. Wanneer je de mens kunt laten zien hoe betrekkelijk de dingen zijn zonder hem te zeggen 'kijk nou hoe betrekkelijk het is', dan geloof ik dat je meer bereikt. Je moet de mens benaderen vanuit zichzelf, geloof ik. Vanuit zijn denken. En ik kan mij een E.O.-programma voorstellen, waarbij dus de stelling van sommigen van die mensen eigenlijk pas duidelijk wordt, omdat er één een verkeerd woord zegt midden in een toneelstuk en allen op de knieën vallen om God vergeving te vragen. Als dat gebeurt, dan worden de mensen geconfronteerd met iets wat emotioneel voor sommigen juist kan zijn maar voor de meesten onaanvaardbaar wordt, maar dan zullen ze ook geconfronteerd worden met de vraag 'Moet ik soms zo reageren', want ik maak die fout ook, is het wel redelijk dat ik die dan eenvoudig terzijde schuif?!

En als de mensen erg pro-Oranje zijn (nou ja, ik heb daar helemaal geen bezwaar tegen), maar men moet niet vergeten dat Nederlands feestdrank Oranjabitter heet. Begrijpt u wat ik hier zeg? Het is niet allemaal koek en ei, zeg ik in feite. Per slot van rekening ook, Bernhard is een goed piloot. Als ze ooit opvliegen, kan hem dat goed te stude komen. Dan zeg je, ja dat mag niet. Waarom niet? Ik wil helemaal niet dat die vent opvliegt. Per slot van rekening, het duurt zo lang niet meer, dan komt hij toch onder de grond. Hè, dan kunnen we aan onze kant zien wat er voor goeds in zit, en dat is een hoop, dacht ik. Maar wanneer je dus de dingen relativeert, dan kom je op een punt waar je zeggen kunt, hé. Bijv. wanneer Den Uyl een keer gelijk heeft, waggelt Wiegels stom extra mee. Wanneer Den Uyl gelijk heeft, is er niemand meer ~~XXXX~~ verbaasd over dan hijzelve. De crisis, waarin de wereld verkeert, is er één die veroorzaakt wordt door de behoefte van de staat om de winsten te usurperen, die de bedrijven met alle geweld willen blijven maken. Daar heb je eens een paar voorbeelden.

Ik wil helemaal niet zeggen, dat je daar een modern programma mee kunt maken. Daar heb ik geen verstand van. In mijn tijd was het modernste het buikorgel, weet u wel, met zo'n mooie plaat er op. Dat was erg interessant. Dat was tingeletingeleting. Dan tingelde de kluwe Donau gewoon voorbij. Zo nou en dan dan sprong hij ineens, want dan stond de plaat een beetje bol en dan bleef hij steken. Maar, wanneer je de mens kunt laten lachen om zichzelf, een clown doet dat soms, dan confronteer je hem ook met zichzelf. Wanneer je dat gaat begrijpen, neemt hij zichzelf niet zo au sérieux. Wanneer hij zichzelf niet helemaal meer au serieus neemt, en hij niet het gevoel heeft dat hij zich moet verdedigen, dan sluit hij de vesting weer, die zal volgens mij toch ook de behoefte hebben zichzelf toch ook iets relatief want verender te zien in het geheel. Hij zal minder optreden tegen anderen. Als je scherp geconfronteerd wordt met je eigen fouten als mens, dan zoek je onmiddellijk iemand die nog meer schulden heeft, en dan wijs je daar op. Maar wanneer je merkt, dat je eigenlijk een paar stomiteiten hebt uitgehaald, waar je nou misschien om zoudt kunnen lachen, en je ziet een ander die stomiteiten ook maken, dan lach je in sympathie met die ander om hem en om je jezelf, en dat is een ideale vooruitgang, dacht ik.

x Ja het is eigenlijk de lach, het gevoel voor humor .....

- Humor is iets wat altijd relativerend werkt. Dat speculeert op alle mogelijke factoren in de menselijke psyche. Dat kan angst zijn, dat kan leedvermaak zijn, noem maar op. Maar één ding is zeker, de humor maakt de werkelijkheid duidelijk zonder ze onmiddellijk dreigend voelbaar te maken. Daarom zul je zien, dat juist de mensen, die het meest eenzijdig zijn in hun denken en reageren, het minste gevoel voor humor hebben. Als we de mens kunnen laten lachen om zichzelf en om die vreemde wereld, waarin hij leeft, dan zijn we al een eind verder.

x Ja maar dat moeten we hem toch kunnen leren, met zo'n programma. We moeten hem die spiegel toch voor kunnen houden.

- Die moet u hem voorhouden, maar die moet u hem zo voorhouden dat hij niet het gevoel heeft, dat u hem iets aan het leren bent. Mijn leren is spelen, maak dat er van. Geef het volk spelen, en leer het in het spel zichzelf te herkennen. Dat is niet zo moeilijk als het lijkt. Maar ja, wie ben ik om daar over moderne communicatiemedia te spreken. Dat doen ze zelf al genoeg.

x U bent zelf het modernste communicatiemiddel. (Gelach).

x Gut, een hele goeie.

- Dank u voor het compliment, maar wat moeten we dan denken van ?

x Die had er al televisie bij.

x Kon hij het laten zien?

- Lees de bijbel. Daar staat in dat plotseling de gedaante verscheen. Dat was nog beter dan uw t.v., want dat was 3.d.

Kijk het contact tussen mens en geest is bijna zo oud als de mensheid. Het is ook logisch, omdat onze werelden niet zo ver van elkaar liggen als een mens met zijn angst voor en opvatting van de dood pleegt te denken. Dus ik ben zeker wat dat betreft niet modern. Ik ben in tegendeel zo antiek, dat ik langzaam maar zeker 'in' wordt. Ja ik dacht dat ik daarmee ook uw commentaar met wedercommentaar beantwoord had. Trouwens weet u, de meeste mensen denken dat ze iets nieuws uitvinden als ze eindelijk op een denkbeeld komen dat alle anderen al vergeten zijn. Moet u ook maar eens onthouden.

x Ach in mijn vak wordt regelmatig het wiel opnieuw uitgevonden.

- Nou ik moet zeggen, dat het wiel uiteindelijk alleen de concretisering is van een menselijke eigenschap, want met draaijerijen ging men reeds om voor het wiel bestond. U kunt daar ook nog bij zeggen, dat die draaijerijen langzaam maar zeker een maatschappelijke inhoud hebben gekregen en toen zijn ze hoffelijkheid, beleefdheid e.d. genoemd. Maar dat mag je weer niet zeggen, want dat is niet beleefd. Juist. Goed ik wil niet veel verder meer gaan. Hebt u nog een vraag, die met het onderwerp kan samenhangen?

x Als u er geen bezwaar tegen hebt. Ik wou nog even ingaan op die oorlog en vrede toestand. Ik heb er zelf niet zo erg veel vrede mee, dat u die oorlog zo als vanzelfsprekend accepteert. Ik dacht nl. dat de geweldloosheid van Mahadma Ghandi en de wijze waarop de Russen het Napoleontische leger hebben verslagen door terug te trekken en door hun eigen koren te verbranden, dat dat ook wel een aardige vorm van .....

- Dat is oorlog.

x Dat is oorlog ja, maar wel op een geweldloze manier.

- Ja heel erg geweldloos. Dat moet u maar eens vragen aan die Russische ruitergeneraals, die het halve leger van Napoleon uitgeroeid hebben. Voor de rest heeft het weer gezorgd. En wat Ghandi betreft, de man heeft geweldloosheid gepredikt, maar mag ik u er aan herinneren, dat zijn volgelingen met hardhouten staven het leger en de politie te lijf zijn gegaan meerdere malen.

x Zover gaat mijn kennis niet.

...../.....

- Ja, dat moet u dan maar eens goed nagaan. Zelfs tijdens een hongerstaking hebben de geweldloze volgelingen van Ghandi een aanslag gepleegd met vuurwapens, die ze nog gestolen hadden ook. Het is heel eigenaardig als je dat nagaat. Geweldloosheid is een mooie theorie en de eenling kan dit volbrengen. Maar de organisatie kan het niet volbrengen. Dan kunt u zeggen, we moeten oorlog uitroeien. Dat wilt u betogen. Maar dan zegt u in feite niet, oorlog moet uitgeroeid worden. Dan zegt u de wijze waarop de oorlog zich manifesteert moet veranderen.

x Ja, ok.

- En dat betekent dat de strijd en alles wat er aan vast zit blijft bestaan. In een economische oorlog kunnen ook doden vallen, als je goed nadenkt.

x Ja, maar het gaat er mij om, de mens is een ras dat rationeel kan denken. Voor mijn gevoel moet het mogelijk zijn om de medemens .....

- Nou ik geloof, dat u ook daar fouten maakt, als u het niet erg vindt. U zegt, de mens is een wezen dat rationeel kan denken. Dit is een veronderstelling, die zelden bewezen wordt omdat blijkt dat een mens emotioneel denkt en dit heel aardig weet te rationaliseren. Anders gezegd een ratio, een rede zonder gevoel is onmenselijk. Kan voor een mens niet bestaan. Maar daar waar het gevoel een belangrijk deel van de redelijkheid wordt, moeten we ook niet verwachten, dat die redelijkheid objectief is. Die zal altijd subjectief blijven. Het is die subjectiviteit waar het strijdeffect uit voortkomt, maar ook het bewustwordingseffect en de bewustwording is uiteindelijk de zin, zover we na kunnen gaan tenminste, van de existentie. Het bestaan zonder meer is waardeloos, maar het besef dat je er wint en de vreugde die je door het winnen van het besef ook ervaart, die zijn voor zover ik kan nagaan - ik ben ook nog niet zo heel ver op weg - de essentie van ons leven. En als je de strijd wegneemt, neem je dat weg. Weest u niet zo erg boos op me wanneer ik oorlog een beetje anders zie dan u. Als u aan onze kant komt, denkt u er waarschijnlijk ook anders over. Dan zult u hopen dat de mensen de vrede weten te bewaren omdat de strijd dan langzaam maar zeker op een geestelijk vlak komt. Op dat geestelijke vlak kun je dan zelf beter meepraten.

x In de bijbel staan 2 dingen, die mij bijzonder aanspreken. Dat is ten eerste 'Gij zult niet doden' en ten tweede 'Hebt uw naaste lief als uzelve'.

- Ja en als x je weet hoeveel mensen de pest aan zichzelf hebben, dan weet je wat dat betekenen kan. Hè, en gij zult niet doden, dat is ontzettend mooi. Hou je van biefstuk?

x Ik ben geen vegetariër.

- Geen vegetariër, juist. Trouwens als je een boom omhakt, dood je toch ook. Waar moet je het ergens interpreteren? Je mag geen mens doden? Dat is erg vervelend zeg. Als ik dus zie dat een ander op het punt staat om 10 mensen dood te maken, dan moet ik hem zijn gang laten gaan, want ik mag hem niet doodmaken en ik heb geen andere kans om het te voorkomen. Een gevaarlijk iets als je dat zo zonder meer uit zijn verband licht, als er staat Gij zult niet doden. Maar ik welke betekenis, in de 10 geboden? Nou dat is wel een heel mooie historie als we daar naar teruggaan. Je herinnert je, we hebben die geboden gekregen, tabernakel er bij hè, de Here ging het volk voor, ze dwaalden door de woestijn, ze kwamen in het beloofde land en wát begonnen ze te doen? Genocide te plegen op degenen, die er woonden. Gij zult niet doden! En de Heer deed er rustig aan mee. Hij had gezegd 'Gij zult niet doden', maar toen ze rond Jericho trokken, tetteretetteret, tsjingboem de hele rotzooi weg. Het klopt ergens niet. En zo is dat met die andere dingen ook. Iets anders trekt mij meer aan. 'Zij die strijden met het zwaard, zullen door het zwaard vergaan'. Oorzaak en gevolg. 'Gij zult uw naaste liefhebben gelijk u zelf'. Ja, en dan ook niet meer of minder dan uzelf. De balans van aanvaarding, waar ik voor heb gepleit eigenlijk in een deel van mijn betoog, zit daar in opgesloten. Maar het is geen aanvaarding van de ander in alle uitingen. Zolang die ander zichzelf is, zal ik hem liefhebben zoals ik mijzelf liefheb. Op het ogenblik, dat ie ander iets doet tegenover medemensen van mij, die ik ook liefheb, wat voor mij onaanvaardbaar is, dan zal ik die ander, liefdevol overigens, beletten om verder het leven van anderen te verpesten. Zie je waar we naar toe gaan als we zo redeneren?

x Naar de oorlog.

- Naar de oorlog, maar nu niet naar een oorlog, die van ons uitgaat, maar wel naar de oorlog, die ons opgedrongen wordt. Niet van een strijd tegen een volk of tegen een systeem of tegen een geloof, maar wel een strijd tegen het onrecht, waardoor anderen zichzelf niet kunnen zijn. Maar het blijft oorlog. Het is maar hoe je het bekijkt. Je hoeft het niet met me eens te zijn, maar u zult toe moeten geven dat ik van mijn kant toch wel het een en ander heb wat in mijn denkrichting pleit. En als we dat maar begrijpen, dat we verschillend kunnen zijn, verschillend kunnen denken en dat toch de ander wel degelijk voor hetgeen hij denkt zijn eigen beweegredenen heeft en dat die niet noodzakelijkerwijze dom, dwaas of verwerpelijk behoeven te zijn, dan zijn we verder gekomen.

Zo, dat vind ik nu meteen een mooi slotwoord voor het eerste gedeelte. Het tweede gedeelte zullen jullie het ook met mij moeten doen. Of het moet zijn, dat ik ineens een

noodgeval krijg. Er is op het ogenblik nogal wat rommel op jullie wereld, maar wanneer dat niet het geval is, dan ziet u mij na de pauze weer terug. Dan wens ik u voorlopig een aange-naam verpozen.

0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0=0

DISCUSSIE:

Zo vrienden, ik hoop dat u een aangename pauze hebt doorgebracht. Ik ga nu kijken wat u te vragen, op te merken en te zeggen hebt. Schriftelijke vragen graag eerst. Oh ja, ik ben het zelf. Dat hebt u waarschijnlijk al gemerkt.

x Ik ben erg dankbaar dat u het zelf bent, want u zei iets over de humor, maar de humor van Henri dat kan ik niet begrijpen, tenzij als dat als een rode lap op een stier is be-doeld.

- Ja, als ik nu Henri was, dan zou ik zeggen, vergist u zich niet in onderdelen; zou het geen koe moeten zijn. Maar, kijk humor kan spits zijn, kan scherp zijn of ze kan vrien-delijk zijn, maar humor is soms ook een rapier waarmee je de eigenwaan van de mensen door-prikt. Het is logisch, dat als ze zich getroffen voelen, zij het niet prettig vinden. En ik denk, dat dat bij Henri heel vaak een rol speelt. Maar ja ik kan niks kwaads over hem zeggen. Ik vind het een hele fijne collega van mij. Ik heb tegen hem eens een keer gezegd: Jongen, ik vind dat jij het met die piepstem goed doet. Toen zei hij, nou die grogstem van jou kan er ook mee door. Daarmee is onze relatie getekend.

Goed na deze uitwijdingen, hebben we schriftelijke vragen?

x Eerst een paar vragen, die verband houden met het onderwerp.

U had het over de God der Joden van het Oude Testament, Jaweh. Moeten wij hier spreken van een stamgod of van een bepaalde aartsengel? De God, die Christus bracht, is een God van liefde en niet alleen van de Joden. Hoe moeten wij dit zien?

- Ja, kijk eens. Voor de christenen is het heel erg moeilijk om te accepteren, dat Jaweh inderdaad een stamgod is, en dat hij eigenlijk zelfs niet eens een god uit één stuk is, als ik dat zo eens mag zeggen. Want kijk, de Jaweh-verering is eigenlijk ontstaan uit het samenvloeien van vuurverering, zonneverering en dus de verering van de onzichtbare God, dat komt dus van Abraham af eigenlijk. Die hebben ze er uit gesmeten omdat hij zei, dat de maan geen godin was. Dus wanneer je dat goed bekijkt, dan is het eigenlijk een godsbeeld, dat een weerspiegeling is van de noden en van de aard van het Joodse volk, dat op dat ogen-blik laten we niet vergeten in die beginperiode in de woestijn ook een conglomeraat is, met heel verschillende mensen en heel verschillend denkende groepen daarbij, en die worden gesmeed tot één volk, en dat ene volk dat gaat dan Jaweh aanvaarden. Maar vergeet niet, dat terwijl Mozes op de berg was, men danste rond het gouden kalf, maar dat gouden kalf was geen kalf, dat was Apis een vruchtbaarheidssymbool en godheid uit Egypte. En daar maak je al duidelijk mee waar we mee te maken hebben. Jaweh is als god in de eerste plaats een nationaal symbool. Hij is de bindende faktor voor stammen met totaal differente opvattingen en leefwijzen. Hij vormt de wet, de kracht, waaruit het Jodendom als een natie naar voren komt in plaats van een nogal twistende en onderling zeer verwijderde familie te blijven. Ik zou dus zeggen, Jaweh is een stamgod. Maar vergeet niet, dat vanuit Jaweh en deze god het christendom ontstaat. Jezus spreekt in de taal van de leraren van het Joodse volk. Vandaar zijn gelijkenissen, zijn manier van uitdrukken. Jezus zegt inderdaad, dat God niet alleen bestaat voor de Joden. Hij maakt er een soort internationale god van. Maar wanneer we horen, dat de eerste christenen nog twisten over de vraag of men eerst Jood moest worden en besneden voor men christen kon worden of niet, dan mogen we de conclusie er wel uit trekken, dat wat het christendom als godsbeeld heeft overgenomen, in feite een veredelde en internationaal gewichtige Jaweh is geworden. Daarbij vergeet men, dat deze Jaweh nog een andere naam heeft. Hij is ook Adonaj. Hij is de Heer, en dan niet de heer van een volk of van een wereld, maar de kracht van alle kracht. Nu kunnen we wel zeggen, elke godsvoor-stelling beantwoordt ergens aan de totaliteit, die god is, maar dan moeten we ook zeggen, het is dan nooit de enig juiste voorstelling. En ik dacht, dat dit juist een punt is, waardoor het moeilijk wordt te zeggen, ja het is een aartsengel. Want wat zijn aartsengelen eigenlijk? Aartsengelen zijn functies van het goddelijke, door de mens tot personen gemaakt en dan gehanteerd als krachten, die die mens zullen bijstaan in bepaalde functies. Dus in feite weer hetzelfde wat we in een heidens pantheon zien, waarin gespecialiseerde goden in optreden, die een bijzondere taak hebben maar die ook bijzondere hulp, bijstand en magische kracht kunnen geven. Dus ik geloof dat je beter ook niet zult zeggen aarts-engel; zeg mijnentwege alleen de god van Mozes, als een deel van de werkelijke god. Basta. Voldoende?

x Moeten we goddelijke hiërarchieën, waarvan sprake is, in de boeken, moeten we die als een bestaand iets zien?

- Een symbool, een symbool. Als je het over de hiërarchieën hebt, dan kun je misschien ...../.....

het best naar de kabbala kijken. Daar vinden we nl. die volledige opsommingen. Dat is één van de best uitgewerkte verdelingen van de goddelijke functies, maar let wel het is werk van mensenhand. Het zijn mensen, die die verdeling hebben opgemaakt. Het zijn mensen, die als het ware de goddelijke wereld hebben ingedeeld in vergelijking met de waarden van hun eigen wereld. Zoals de Chinezen, die overigens niet zeer gelovig waren, vroeger al spraken over de hof van de hemelse keizer, daarbij in feite Peking naar het hemelrijk verplaatsend. De mens kan zijn God geloof ik niet anders zien dan als een wezen, dat beantwoordt aan die mens en de voorstelling van die mens, en daardoor komt hij ook tot een poging die kosmos als geheel in te delen volgens waarden en normen van de menselijke filosofie. Het is zelfs zo, dat als we kijken naar de indeling van de zeven hemelen, dat we eigenlijk teruggaan naar de hemelsferen, waaraan men o.a. in de Griekse tijd geloofde. En zo kunnen we alles van de hiërarchie weer terugvinden. We kunnen delen van het Babylonische geloof, van het Hetitische, we kunnen Egyptisch, we kunnen zelfs van de negerstammen zoals de Okowondo bijv. bepaalde geloofswaarden terugvinden in de kabbala, maar ook vaak in delen van de bijbel. Ik dacht dat God zo universeel is, dat wij niet in staat zijn om hem te begrijpen en dat we de deeltjes, die we dan van hem zien, graag als afzonderlijke machten aanspreken omdat we daarmee dan iets hebben, waartegen we ons af kunnen zetten. Dan kunnen we tegen de ene aartsengel zeggen, als jij me niet helpt, dan zal ik de ander vragen of hij me helpt, en dan denken we, dat laat hij toch niet op zich zitten, dus dan komt hij wel. Een beetje vreemd om het zo te zeggen, maar ik dacht dat daar de essentie wel ligt. Is dit voldoende?

x Ja.

x Nog een vraag, die hiermee verband houdt. De antroposofie spreekt van Lucifer en Ariman. Sommigen spreken over deze wezens als 'gevallen engelen'. Of moet hier van symbolen van het kwaad worden gesproken?

- Ja. Lucifer is lichtdrager, en volgens de oude opvattingen zijn zijn titels dan ook Lucifer, prins van licht, zoon van de morgen, kracht van de rijzende zon. En Ahriman is eigenlijk ook weer de tegenstelling van het licht, alleen komt dit dus uit een andere wereldbeschouwing voort. Begrippen die vooral in de Kaukasus opgang hebben gemaakt. Maar wanneer we dus op die manier personifiëren, dan maken wij ons los van hetgeen in ons zelf bestaat. Ik heb wel eens een idee, dat de mens het beste neemt wat in hem is en zegt, kijk dat is God. Dan neemt hij het beste en zegt, dat zal mij beschermen. Dan kijkt hij naar al het kwade wat ook in hem is en dan zegt hij, dit is de duivel, dit is niet van mij. Als ik het doe, is het de schuld van de duivel. De mens probeert door zijn innerlijke waarheid te ontkennen, eigenlijk buiten zich wezens te creëren, die hij macht en verantwoordelijkheid kan geven maar denkt u werkelijk, dat Ahriman een persoon is? Dan moeten we wel voorzichtig zijn. Want zoals een schrijfster van tamelijk mystieke werken, Corelli, u kent haar wel, 'De smarten van satan' schrijft wanneer Rihmanis, omzetting van Ahriman dus, en de duivel een kerk binnengaat, en de held dat ziet en hem later er over aanspreekt, dan zegt hij: Waar de priester voorgaat, kan de duivel rustig volgen. En ik meen dat we daarmee, geloof ik, de waarheid hebben gezegd. De grote waarheid is nl. deze: Zodra je God buiten je plaatst en middelaars plaatst tussen jezelf en God, ontken je de werkelijkheid van wat je bent. En waar dit gebeurt, heb je ook het kwaad van jezelf afgewezen en onderwerp je daaraan gemakkelijker, omdat je dan kunt zeggen, maar hij heeft het gedaan want hij heeft mij verleid. En dan kijken we naar dat andere deel van ons ik en zeggen: Heer, ik heb gezondigd. Geef mij uw genade. Ik hoop niet dat u het erg vindt dat ik dat zo zeg. Neen ik ben het met deze concretisering niet eens. Als symbool, een magisch spel, in een esoterisch leerstuk wil ik het aanvaarden. Want in de gespletenheid en de verdeeldheid ontstaat de kenbaarheid, waarin we onszelf kunnen spiegelen. Maar zodra we dat zonder meer en à bout portant als reële persoonlijkheden gaan behandelen, dan is er ergens iets in mij dat zegt: Moet dat nou werkelijk? Per slot van rekening, kan er ergere hel zijn dan mensen aan mensen bereiden? En kan er een groter hemel bestaan dan de eendracht tussen mensen hen soms doet beleven? Ja dat is mijn commentaar. En u weet het, met Multatuli kan ik hieraan toevoegen: Maar bedenk wel, niets is waar zelfs dit niet. Niets is geheel waar, zelfs dit niet. Geheel mag u niet vergeten, want anders zet ik mijzelf in een bedenkelijk daglicht. Juist.

x Dus het idee van engelen, dat is ook anagoge.

- Ja, ik zie dit als een anagoge. Ik geloof dat soms wezens dus uit werelden, die ik ken, waarin ik leef, zich op aarde hebben gemanifesteerd, hetzij via mediums hetzij direkt, en dan als engelen zijn aangesproken, omdat hetgeen zij deden in overeenstemming was met de geldende opvattingen van de tijd. En er zullen er ook wel zijn geweest, die met de beste bedoelingen geïnspireerd hebben of iets getoond hebben, waar de mensen het niet mee eens waren, nou dat zijn dan de duivels waarschijnlijk geworden. Laten we één ding niet vergeten, uw satan is in feite niemand anders dan Pan. Pan de heer van de saters, de levende kracht van de natuur, de vruchtbaarheid, dat is uw satan,

x Opmerking onverstaanbaar.

- Ja de kracht van de natuur. Dat is ook weer begrijpelijk dat dat gebeurde, want ze hadden ontzettend de pest aan de ~~nutt~~ natuurverering, die christenen die eenmaal macht kregen.

Dié natuurverering uitroeien was moeilijk, dus wat deden ze? Ze maakten daar de dreigende macht van het kwaad van i.p.v. de vitale levende kracht van het steeds weer terugkerende leven. Ze maakten er dood van i.p.v. leven en toen hadden ze hun satan.

- x Pan speelde toch op een fluitje.
- Ja, onder meer. Ja weet u, Pan was dus een herdersgod eigenlijk. En als we nog verder teruggaan naar de origine van Pan, dan blijkt dat het een personificatie is van de herders, de Griekse herders. En die Griekse herders hebben een geitengod, die we later ook nog wel weer eens terug zien komen in de magie. Dan als de grote Bok van Mendes. En die geitengod werd dus geconfronteerd op een gegeven ogenblik met een invloed van ik vermoed Cyprus. En daar had men dus weer de Egyptische voorstellingen meer van half mens half dier. En zo ontstond dus de samenvoeging van de geitenhorens met het menselijke bovenlichaam, de menselijke tors, en weer het geitenonderlichaam met pootjes. En dat is later geparafraseerd op duizend en één manieren. Zo heeft Goethe het over der Junker mit dem Pferdefuss. Dus u ziet, satan is eigenlijk een conglomeraat van denkbeelden op een gegeven moment samengevat en tot demon gemaakt, tot kwaad gemaakt, om de invloed daarvan te breken. Als je zo bezig bent, kun je nog een tijd doorgaan.
- x Ik heb nu nog een paar vragen, die niet verband houden met het onderwerp. Kunt u iets vertellen over de Bermuda driehoek.
- Ja, toen ik dat de eerste keer hoorde, dacht ik dat het een nieuwe bikini was, maar dat is dus in feite een plaats waar samen met grote beroeringen in de atmosfeer en de zee-stromingen bovendien soms dimensionele verschuivingen voorkomen. En daardoor verdwijnt niet alles in een andere dimensie wat daar teloor gaat, maar komt het wel voor dat ze ineens verdwijnen als het ware in een soort scheur tussen de dimensies. Dat is het eenvoudigste om te zeggen. Is dat genoeg.
- x Niet erg begrijpelijk.
- Nou stel je nu eens voor, dat er naast de breedte, de lengte en de hoogte ook nog een vierde is, noem hem de diepte. Enfin, die man die denkt dus ik zoek hoogte, maar hij draait toevallig i.p.v. links naar rechts en hij gaat de diepte in. Dan komt hij in die diepte terecht, maar hij kan alleen maar driedimensionaal stelsel aanhouden en een één-materie ook. Het gevolg is dat de hoogte wegvalt. Maar d.w.z. dat geen dimensionale uitdrukbaarheid meer bestaat in een continuüm, waarin een mens dus alles afschat in lengte, breedte, hoogte. Gewoon dus, als je één dimensie verwisselt, ontstaat onkenbaarheid en in zekere zin ook een bestaansmogelijkheid op u/voor kenbare manier. Ziet u het nu duidelijker.
- x Kan dat in onze driedimensionale wereld gebeuren?
- Waarom niet.? Uw feitelijke wereld omvat 6 werkzame dimensies. En van die 6 werkzame dimensies zijn er 2, dat zijn waarde van massa en waarde van beweging, bovendien nog door u samengevat in een begrip tijd, dat u als een soort extra of vierde dimensie wel eens hanteert. Dus waarom zou het niet kunnen. Het is gewoon een wezen met een onvoldoende kenvermogen en een opbouw, die zich alleen op basis van bepaalde lijnen kan bewegen. Het zal voor andere wezens van soortgelijke structuren onkenbaar worden op het ogenblik, dat één van de lijnen zo verschuift, dat het zich niet meer in het gewende vlak bevindt.
- x Betekent dat onstoffelijking van de materie op dat moment.
- Vanuit uw standpunt wel. Maar voor de aanwezigen niet noodzakelijkerwijze. Degeen die het ondergaat nl. verandert in structuur, maar als zijn ik-besef hetzelfde blijft, zal de structuur binnen de nieuw-dimensionale verhoudingen ook ongeveer hetzelfde zijn althans vergelijkbaar zijn. Dus die zal waarschijnlijk niet het gevoel hebben dat hij weg is. Hij zal zeggen, de wereld is weg.
- x Er bestaat een theorie dat alles daar naar de bodem van de zee gezogen wordt.
- Ja er is wel een stofzuiger daar, maar die is toch niet zo groot. Ik heb u al gezegd, niet alles verdwijnt op die manier. Ik heb u gewezen op de turbulentie zowel in de atmosfeer als bij de stroming. En dat betekent dat er inderdaad veel weg kan gaan. Maar dan moet u wel één ding goed onthouden. Als het naar beneden wordt gezogen en het zijn betrekkelijk veel wrakken toch dan die daar terechtkomen, dan moet er toch weer eens iets uit komen. Want die warreling van stromingen nl., die heeft een aantal uitwaaierende armen, en dan zou er toch weer eens iets naar boven komen drijven. Dat gebeurt niet.
- x Een soort dematerialisatie dus.
- Ik heb het hier niet over dematerialisatie op het ogenblik. Ik zeg alleen maar, wanneer die theorie van de stromingen steekhoudend zou zijn voor alle gevallen, dan is het wel zeer verwonderlijk dat er nog geen enkel wrakstuk is komen opduiken. Daarmee tracht ik te bewijzen, dat een dergelijke theorie op zijn minst zo aanvechtbaar is als de mijne.
- x Hoe komt het dat het alleen op die plaats voorkomt.
- Het komt niet alleen op die plaats voor. Het komt ook elders voor. Maar het moet natuurlijk wel zo zijn, dat die plaats betrekkelijk groot is en dat er regelmatig enig verkeer in de buurt is wil men dit effect op een kenbare manier verkrijgen. Mag ik u herinneren aan bijv. Ambrose Bears, die ook verdwenen is. Dan zeggen ze, ja die moet weggelopen zijn of wat

anders, of die heeft een ongeluk gehad. Maar toevallig was broeder Ambrose een man, die ook hele mooie spreuken wist op te stellen naast zijn andere bezigheden, die was ook terechtgekomen in een kleine dimensionale verschuiving. Daardoor is hij verdwenen. Dat is toch op een heel andere plaats gebeurd. Er bestaat een legende over soortgelijke verdwijningen in Oost-Afrika. Er bestaan verhalen over soortgelijke mogelijkheden om te verdwijnen en in een andere wereld terecht te komen in het geheel van Noord-Azië, waarvan de meest bekende versie wel is de Ingang van het Rijk van de Koning der Wereld in bepaalde grotten en spelen te vinden. Het is bekend, dat er mensen naar binnen zijn gegaan, die nooit meer naar buiten zijn gekomen ofschoon de spleten dus een achterwand hebben, die constateerbaar is. Maar zoals er in sommige verslagen staat, degenen die binnengaat loopt door de rots Kolder? Dimensies?

x Ja maar die verslagen, die zijn er. Hoe komt men nou aan die verslagen? Dan zou er toch eentje die ervaring meegemaakt hebben om daar een verslag van te kunnen maken.

- Van het Rijk van de Koning der Wereld wordt beweerd dat een terugkeer-mogelijkheid bestaat. Dat is punt 1. Er is zelfs een heel klooster aan gewijd, dat speciaal zich daarmee bezighield. Dat lag iets noordelijk van Iasa. Het is nu helemaal vernietigd, omdat het zwarte magie en macht bevatte ook. Daar heeft men dus een groot aantal van die optekeningen gedaan. Men heeft daar ook mensen vergezeld, die naar het Rijk van de Koning der Wereld gingen. Men heeft hen dus vergezeld tot het punt waar ze weggingen en, en dit is nu het eigenaardige daarbij, in tenminste 3 gevallen zegt men dat ze kort daarna maar vele honderden kilometers verwijderd van de plaats, waar ze de grot in zijn gegaan, verschenen. In één geval op een handelsweg, in een ander geval in de buurt van de kluis van een heilige man en in het derde geval zelfs aan de grens van Mantsjoerije zeg maar. Dus ze verschijnen ergens anders dan waar ze verdwenen zijn, ofschoon ze gezien hun middelen zich over die afstand in die tijd niet hadden kunnen verplaatsen zelfs.

x Stoffelijk of astraal.

- Ja dat is nu juist de vraag. Wanneer we aannemen, dat hier sprake is van dimensionale verschuiving en men kan dit beheersen, dan is het heel goed mogelijk, dat je de afstand, die op aarde honderden kilometers is, af kunt leggen met twee schreden.

x Het is toch heel bekend in de Oosterse wereld, dat men op 2 punten gelijktijdig kan verschijnen.

- Dat is wat anders. Dat is het projecteren van een dubbel. Laten we het niet al te verward maken, want we waren met de Bermuda driehoek bezig hè. Ik probeer alleen maar duidelijk te maken dat soortgelijke verhalen, legenden en ook wel feiten, plotselinge verdwijning van een aantal mensen zelfs, o.a. in New Orleans ik meen 1825 of 1826, waar dus een heel gezelschap spoorloos verdween. Men zegt later dat ze wel door rovers zijn vermoord, maar het is wel heel vreemd, dat ze zonder enig teken of iets achter te laten, of dat er iets van hun bezit op komt duiken, verdwijnen. Ik probeer alleen maar duidelijk te maken, het zal ook wel elders bestaan. De Bermuda driehoek heeft echter een situatie, waarbij een andere verklaring moeilijker wordt. De spoorloze verdwijning hier geconstateerd gaat bovendien in enkele gevallen gepaard met een plotseling, zelfs midden in een woord, wegvallen van radiokontakten, zoals o.a. bij één van de vliegtuigen, die hier verdwenen zijn.

x Ja dat heb ik gelezen.

- Dat vind ik prettig, dat u het gelezen hebt. Dan weet u tenminste dat ik het niet uit mijn duim zuig. Maar wijst dit alles er niet op, dat we te maken hebben met andere krachten dan normale? Want zelfs een vallend vliegtuig dat radiokontakt heeft, zal dan toch nog een laatste noodkreet loslaten. Dit gebeurt niet midden in de conversatie en alles ineens afgeknapt. Moeten we dan buiten stromingen, die alles naar de zee zuigen, ook nog spreken over een bestaande magnetische storing, die alleen dan optreedt wanneer toevallig een boot of een vliegtuig kapot gaat? Wordt een beetje eigenaardig. Laten we voorzichtig zijn, wanneer we daarmee bezig zijn. Mijn verklaring is, dacht ik, juist. Ze heeft niets te maken met astrale waarden maar gewoon met een complexere samenstelling van het universum dan u gemeenlijk kunt constateren. En ik dacht dat we wat de feiten betreft hier een juistere oplossing hebben. Maar elke andere verklaring, die u juist of goed vindt, moogt u wat mij betreft rustig accepteren.

Tja, om die projectie van dubbels ben ik heengezeild daar. Nou ik zal het nog even zeggen, anders is het zo vervelend. Dan denkt u, hij maakt zich er af. Neen, het is heel eenvoudig. Elke mens heeft een astraal voertuig. Dat astrale voertuig bestaat in feite uit fijne materie en kan door iemand, die erg bewust is, zodanig geladen worden met levensenergie, dat het zich verdichten kan tot stoffelijke waarneembaarheid. Daar een dergelijk voertuig niet gebonden is aan de normale wetten van massa en tijd maar alleen aan astrale wetten, kan het zich inderdaad op korte tijd op de helft van de wereld verder manifesteren. Het heeft een bewegingssnelheid, die maar iets trager is dan die van radiogolven bijv., een lichtgdf. Dus het kan makkelijk. Het kan zich daar dus concretiseren, uit de omgeving voldoende materie aantrekken, het wordt waarneembaar, het kan handelen als een normale persoon, en daarna weer verdwijnen. Zo zit dat in elkaar.

Goed, hadden we nog meer.

- x Kunt u iets vertellen over de eventuele vorderingen van de Nieuwe Groep van Wereld-dienaren onder de bezielende leiding van Djwal Kuhl?
- Dit is maar één van de groepen; er zijn er meer. Vorderingen? Vanuit hun eigen standpunt ja, want ze penetreren langzaam maar zeker het bewustzijn van een deel van de mensheid. Een reëel resultaat wat menselijk waarneembaar is? Lijkt me te vroeg om daar een oordeel over te vellen. Ik zou zeggen, dat men hoogstens bezig is met de excavaties en de eerste fundamenten voor een bouwwerk van een veranderd menselijk besef, dat zich eerst over tenminste 100 of meer jaren gemakkelijker kenbaar kan manifesteren. Dat was het. Zijn er nog mondelinge vraagstukken?
- x Ja, ik had ook nog een vraag. Er schijnt een Franse professor, ergens in de Middeleeuwen moet hij geleefd hebben, bezig te zijn geweest met het vraagstuk of Plato en Mozes één en dezelfde persoon waren. Dat schijnt historisch nl. te kunnen wat de tijd betreft.
- Nou, het lijkt mij betrekkelijk moeilijk, want wanneer we Mozes placeren, dan zit ie dus in de tijd van Ichnaton, iets daarvoor. Wanneer we Plato en zijn werken nemen, dan zit hij aanmerkelijk veel later. Dus als Mozes ook nog Plato geweest is, is hij behoorlijk oud geworden. Maar ja, onthoud één ding. Je kunt alles beredeneren; als je handig bent, kun je alles beredeneren. Kijk, wij zitten nu wel hier maar we zijn eigenlijk niet hier, we zitten elders. En nu gelooft u dat niet, maar kijk ik ben hier en aangezien ik niet van uw wereld ben en u kontakt met mij hebt, moet u elders zijn. Kletspraat hoor. Ik bedoel maar, je kunt de gekste dingen doen.
- x Alles is relatief.
- Je kunt door te beseffen hoe relatief de zaken zijn, samenhangen die relatief ook onwaarschijnlijk zijn als zekerheden voorstellen en op grond daarvan een gezag verwerven, dat schijnbaar groot in relatie tot de werkelijkheid nil is. Laten we eerlijk zijn, veel van de groten der mensen bestaan niet in hun grootheid krachtens hun daden maar krachtens hun woorden. En het is maar goed, dat het voor hen bij woorden is gebleven, want met hun daden zouden ze kapot hebben gemaakt, wat ze met hun woorden nu schijnbaar hebben opgebouwd.
- x Nog één actueel vraagje wat het weer betreft. Blijft het nog lang, deze hittegolf?
- Oh is dit een hittegolf? Neen, nou begin ik wat te begrijpen, zeg. Nou ja, ik kan daar geen definitieve uitslag op geven, maar ik denk dus dat je het wel wat minder warm krijgt de eerst 5 à 6 dagen en ik geloof, dat je daarna toch weer een korte vlaag van hitte krijgt. Maar ja, maak je daarniet druk om. Als de hitte je koud laat, heb je geen last van de warmte.
- x Heeft dit iets te maken met een klimaatsverandering?
- Nou ik zou zeggen, dat het niet zo zeer een klimaatsverandering is als wel een verandering, een kleine, in de samenstelling van de atmosfeer.
- x Koolzuur?
- Zouden we dan maar niet gaan denken in de richting van koolstofmonoxide? Ja niet dat het zo serieus is, maar veel afvalprodukten, die gespuid worden, ondergaan een omzetting en dat betekent, dat in die bovenste luchtlagen dus eigenlijk onder bepaalde stralingen een tamelijk isolerende laag staat. En dat betekent dan dat de warmte tamelijk hoog blijft en dat betekent weer dus dat de drukverdeling daardoor gestabiliseerd wordt enz. enz. Ik ben geen weerkundige. In mijn tijd als ik wou weten of het zou gaan regenen, stak ik mijn hand naar buiten. Voelde ik vochtigheid, dan ging het regenen.
- x Dus niet het gevaar van de spuitbussen, waar ze het aldoor over hebben, die de atmosfeer verknoeien? Die miljoenen spuitbussen, die gebruikt worden voor allerlei doeleinden?
- Nou, dat zal er ook wel een rol bij spelen, neem ik aan. Maar je moet het zo bekijken. Er worden ontzettend veel stoffen, die opzichzelf misschien niet zo bijzonder schadelijk zijn, die atmosfeer in gebracht. En nu kan er een ogenblik komen, dat die stoffen in die atmosfeer met de daar aanwezige gassen eventueel onderlinge verbindingen aangaan, dat daardoor nieuwe produkten ontstaan, die een andere geleidbaarheid hebben, een andere samenhang en God weet wat nog meer. U zult mij niet horen zeggen, dat het een spuitbus is, die de schuld heeft. Maar ik geloof wel dat de meeste mensen op het ogenblik druk bezig zijn om de aarde te vernietigen omdat ze te lui zijn om de dingen zo te doen, dat ze de aarde sparen en zichzelf bovendien kosten.
- x Dat projecteren van een astraal lichaam, dat komt erg veel voor bij ongevallen, waar op een gegeven ogenblik de verbondenheid tussen de persoon en degene, die het waarneemt heel sterk gaat meespreken.
- Ja, maar dan even daarbij opgemerkt, dat dergelijke voertuigen over het algemeen vluchtiger zijn en slechts een zeer beperkte functionaliteit vertonen. Ze zijn bijvoorbeeld te zien maar niet te horen of iets dergelijks. En dat is ook weer heel begrijpelijk, want elke mens heeft een astraal voertuig. Als je nu op het punt bent om te succumberen of je denkt dat, dan denk je, oh je, als ik nou nog maar één keer en dan denk je heel sterk aan een persoon of aan een omgeving, en dat wil zeggen, dat je in die toestand van enorme gespannenheid net voldoende energie hebt om je te projecteren. .... / .....

Maar die projectie is dan niet altijd betrouwbaar in de tijd. Dat is het gekke. Je zendt dat ding uit terwijl je op het punt staat om te verdrinken, maar je komt 2 uur voordat de ramp gebeurt, kom je al kenbaar bij een ander over, omdat je hier te maken hebt met receptiviteit van de ander zowel als jouw zendsignaal, en dat wordt dus naar de optimale mogelijkheid geprojecteerd en dan ontstaat de waarneming. De kenbaarheid van de waarneming wordt meestal mede bepaald door de aanwezige. Dus er moet minstens één, als het kan zelfs nog meer, persoon zijn, die buitengewoon gevoelig is en reageert op die gestalte om deze even kenbaar te maken voor een veel groter aantal mensen, die dan minder gevoelig zijn. Maar het bestaat wel. Is dat een voldoende antwoord of had je wat anders willen horen?

x Neen, dat is precies wat ik wilde horen.

* Ik wou nog even. Daarstraks meende ik dat u zei, dat als iemand hulp nodig had en meer licht wilde hebben, dan kwam hij dus naar die lichtgevende figuur toe. Ja?

- Neen, niet hij gaat naar de lichtgevende figuur toe, de lichtgevende figuur gaat naar de ander toe. En die heeft er dan op dat ogenblik soms weinig zin in, omdat het voor hem een proces is wat doet denken aan naar de tandarts gaan of zo iets. En dan zeg je, ja nu is het voor je eigen bestwil. Je gaat nu mee dat je weet dat er licht is en ik breng je dus in een toestand, waarin je dat licht kunt zien ook wanneer ik het niet in het bijzonder uitstraal. En dan moet je het zelf maar uitmaken. Kun je weer teruggaan. Zo zit dat in elkaar. U ziet het is nogal eenvoudig.

Ja vrienden, dan moeten we gaan sluiten. Ik zou dat met een korte improvisatie willen doen. Als u nou drie woorden geeft, probeer ik er iets van te maken.

x Waterman - morgenstond - humor.

- Tja, als de waterman met humor in de morgenstond probeert te wateren met goud in de mond, dan is het onwaarschijnlijk, ofschoon niet ongezonder, dat hij zijn voornemen volbrengt. Maar daar kunnen we ook wat anders van maken.

De morgen breekt haast aan.

Het grauw dat langzaam zich vervaagt, nog even tot een duisternis zichzelf maakt, wordt door een eerste straal van licht gewraakt.

De tijd van broederschap is aangebroken.

De waterman, die geven wil, die samenzijn wil met het al, geeft voor het eerst reeds nu zijn licht.

En daar later komen zal,

preekt hij nog niet van taak of plicht,

maar met een humor stil en mild lacht hij wat met het menselijk zijn en speelt een spel van broederschap, waarin de pijn van werkelijkheid voor hen die lijden stil vergaat.

Het is nu de morgenstond. De zon die dadelijk rijzen gaat,

hij brengt de glimlach en de vreugd,

de broederschap, de diepe jeugd,

die in het ik kan voortbestaan,

zodat de eeuwigheid de waan

van dood verwinnen kan.

De eenheid, waarin mens de grenzen overtreden kan,

waarin zij toch zo lange tijd, gebonden aan materie zelfs, verward haast stil bleef staan.

Ik dacht, dat ik het wel aardig bij elkaar had gerijmd. En hoe ongerijmd het ook moge klinken, het is waar. Want steeds sterker worden de krachten van broederschap, die de wereld gaan overspoelen. Steeds sterker wordt het vermogen om het innerlijk licht te beseffen en uit te stralen. Steeds sterker wordt het vermogen van de mens de wereld met zijn techniek, die hem beheerst, uiteindelijk te doorzien, en zo tot meester te worden daar waar hij slaaf was lange tijd. In de tijd openbaart zich een nieuw aspect van het eeuwige, van het zijn als deel van eenheid, en toch belevend in verscheidenheid een droom, die werkelijkheid zal worden, al noemt de mens van nu veel daarvan nog waan.

Ik hoop, dat ik u daarmee nog een klein beetje hoop en licht heb meegegeven en zit nu niet vooruit te kijken, want Aquarius gaat doen, want dan doet u zelf geen pest en dan kan Aquarius ook niet veel. Ga gewoon uw weg verder en kijk zo nu en dan eens om. U zult verbaasd zijn als u ziet hoeveel er verandert in zo korte tijd.

Goedenavond.